

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 18Csp/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716210273
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8716210273.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, proti žalovanej: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, A. Z., občan SR, zastúpená splnomocneným zástupcom B.. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom: W. XXX/XX, XXX XX W. o zaplatenie 13 768,03 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti istiny 1931,56 EUR s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaná má nárok voči žalobcovi na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 23.11.2016 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu nesplateného zostatku poskytnutého úveru. Uviedol, že so žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 18.10.2007 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len Zmluva), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 6900,- € a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 230,- €. Uviedol, že žalovaná si neplnila povinnosti zo Zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 8.10.2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 8.10.2016 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 13768,03 €. Keďže žalovaná neuhradila tento zostatok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy z 8.10.2016, teda do 15.10.2016, uplatnil si žalobca aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, teda od 16.10.2016 do zaplatenia.

2. V priebehu konania podaním doručeným súdu dňa 23.1.2017 žalobca navrhol zmenu strany sporu, nakoľko uzavrel so spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky voči žalovanej. Súd uznesením 18Csp/57/2016-49 zo dňa 27.1.2017 pripustil zmenu strany sporu v zmysle návrhu žalobcu a súhlasu so vstupom nového žalobcu do konania.

3. Počas konania vzal žalobca žalobu čiastočne späť celkovo v sume 1931,56 €, a to podaním zo dňa 18.6.2018 v sume 1571,56 € (poplatky 200,16 € + sankčný úrok 1371,40 €) a v sume 90,- € vzhľadom na tri platby po 30,- € vykonaných žalovanou počas súdneho konania (16.3.2018, 17.4.2018, 16.5.2018). Podaním doručeným súdu dňa 3.10.2018 zobral žalobca späť žalobu v sume 120,- € z dôvodu ďalších štyroch platieb po 30,- € vykonaných žalovanou (19.6.2018, 17.7.2018, 17.8.2018, 18.9.2018), podaním

doručeným súdu 7.1.2019 vzal žalobca späť žalobu v sume 90,- € (platby žalovanej po 30,- € dňa 17.10.2018, 16.11.2018 a 18.12.2018) a naposledy podaním doručeným súdu dňa 3.9.2019 zobral žalobca žalobu späť v sume 60,- € kvôli dvom platbám po 30,- € vykonaných žalovanou v dňoch 16.5.2019 a 18.6.2019. Celkovo teda žalobca zobral žalobu späť v sume 1931,56 €. Na pojednávaní, na ktorom súd meritórne rozhodol, splnomocnený zástupca žalovanej súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby.

4. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. S poukazom na citované zákonné ustanovenia súd konanie do sumy 1931,56 €, v časti späťvzatia žaloby, zastavil.

7. V priebehu konania žalobca zastúpený právnym zástupcom po čiastočných späťvzatiach trval na podanej žalobe, svoj nárok bližšie špecifikoval a svoju neúčasť na nariadených pojednávaniach ospravedlňoval pracovnou zaneprázdnenosťou a nenavyšovaním trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti.

8. Splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaniach uviedol, že žiada žalobu zamietnuť, a to z dôvodu, že v prvom rade boli porušené práva spotrebiteľa v zmysle smernice 93/13 EHS-93 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli transportované do nášho právneho systému, konkrétne do Občianskeho zákonníka a to § 52 a nasl. Ďalej tu vznikol samostatný zákon 129/2010 Z.z., kde v § 11 ods. 2 citovaného zákona ak dodávateľ, resp. veriteľ nekal so starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, v prípade hrubého porušenia povinností citovaného zákona a § 5 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa žaloby žalovaná vzala revolvingový úver, ktorého zmluvu a aktiváciu kartu T-mobile zo 17.10.2007 uzavrela s nejakým právnym zástupcom či spoločnosťou VÚB banka, alebo Consumere Finance Holding, s nejakou pani Š.. V bode 2 tejto žiadosti o aktiváciu je schválený úverový rámec vo výške 27 000,- Sk s mesačnou splátkou 900,- Sk. Táto zmluva okrem podpisov a uvedenia celkovej sumy a uvedenej splátky nič iné neobsahuje tak, ako káže dikcia zákona č. 129/2010 Z. z. Každá jedna zmluva, spotrebiteľská zmluva, musí mať zo zákonných dôvodov uvedených v § 9 citovaného zákona uvedenú aj celkovú výšku a konkrétnu výšku spotrebiteľského úveru a podmienky čerpania. Žalobca tvrdí, že z objektívnych príčin nie je možné určiť výšku RPMN. Je to v hrubom rozpore spotrebiteľských práv a spotrebiteľa, odvoláva sa tu na rozhodnutie KS PO pod sp.z.6Co/95/2010 z 27.1.2011, avšak to nič nemení na tom, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 - 19 jasne vymedzujú, čo všetko musí zmluva o spotrebiteľskom úvere, čo je vlastne aj tento úver, obsahovať, konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. a) musí obsahovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Poukázal aj na § 9 ods. 2 písm. i), § 9 ods. 15 zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého ním citované paragrafy vylučujú nemožnosť, resp. to, aby úverová zmluva nemala RPMN tak, ako to žalobca, právny zástupca žalobcu uvádza. Je to jeden zo základných predpokladov a práv spotrebiteľa a všetky uvedené skutočnosti sú neprijateľné podmienky v neprospech spotrebiteľa, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okrem iného poukázal na výšku úrokovej sadby, ktorú žalobca v návrhu uvádza, že v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. a jeho prílohy č. 2, kde určuje ročnú úrokovú sadzbu 18 % , čo sa dá považovať za hrubú úžeru, pretože aj banka je povinná postupovať pri zmene podmienok a pri konkurencii na trhu so znižovaním úrokových sadzieb, pretože tieto úrokové sadzby z roku 2001 a neskôr boli rovnakým zákonom č. 129/2010 Z. z. aj čiastočne ohraničené, aj čo sa považuje za úžeru a čo sa považuje za bežný úrok oproti ostatným bankám, ktoré poskytujú také isté úvery. Zákom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola transformovaná smernica 2008/48/ES z 23.4.2008, ktorá vyžadovala plnú harmonizáciu. Do tohto nového zákona o spotrebiteľských úveroch bola prevzatá z predchádzajúceho zákona totožná dikcia splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Princíp právnej istoty sa považuje v tom, že smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra lege, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné požadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov. Poukázal na rozhodnutie KS Trnava, sp. zn. 11Co/97/2017 z 16.5.2018, rozsudok OS Piešťany sp.zn.5C/94/2015 z 15.3.2018 a rozhodnutie KS PO sp.zn.16Co/40/2018 zo dňa 26.3.2018. Uviedol, že bol porušený aj § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 37 ods. 1 , § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 3, tretia veta zákona o spotrebiteľoch. Taktiež došlo k porušeniu dobrých mravov pre neprimeranú výšku úroku, čo je hlavný naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určenie neplatnosti tejto zmluvy. Poukázal na § 3 ods.

1, § 39, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 80 písm. c) OSP, resp. § 37 písm. c) CSP a tiež na to, že žalovaná nemala možnosť sa oboznámiť s návrhom na uzavretie úverovej zmluvy, preto ten je vlastne tlačivo, ktoré banka resp. ich právny nástupca dávajú každému klientovi rovnako, t. z. nemala možnosť zmeniť obsah tejto zmluvy, ani zmlúv o navýšení úverového rámca. Nebol jej daný pracovníčkou ktorá zastupovala banku pri podpise zmluvy, nejaká pani A., ani VOP, ktoré by mali byť samostatne podpísané klientom, teda žalovanou, okrem zmluvy o aktivácii karty a zmluvy o navýšení úveru. V zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák. ide o značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa čo je v Občianskom zákonníku považované ako ďalšia nekalá praktika. Z jeho krátkeho prepočtu na pojednávaní mu vyšlo, že žalovaná čerpala za obdobie od 26.10.2007 do 16.7.2013 sumu 9 126,45 eur a úhrady žalovanej prebiehali od 9.11.2007 do 8.12.2008, uhradila 23 500 Sk t. j. 780,05 eur, od 7.1.2009 do 10.7.2013 - 8 346,39 eur a od 16.3.2018 do termínu pojednávania 20.5.2019 sumu 240,- eur. Spolu uhradila 9 366,44 eur. Vzhľadom k sume ktorú vyčerpala, a ktorú spoločnosti vyplatila a na základe uvedených skutočností, kde súdu uviedli hrubé porušenia a využívania nekalých praktík v zmysle smernice 93/13 EHS a zák. č. 129/2010 Z. z. a následne poukázal na rad neprijateľných podmienok v neprospech spotrebiteľa žiadal, aby súd uznal, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov a žalovaná nedlí žalobcovi žiadne finančné prostriedky. Na pojednávaní, na ktorom súd meritórne rozhodol uviedol, že po preskúmaní listinných dôkazov zistil, že poslednú splátku, ktorú žalovaná uhradila pred podaním žaloby bola 10.7.2013, takže od tohto času plynie 3 ročná premlčacia lehota, a keďže žalobca podal žalobu až 23.11.2016 na sú, táto uplynula skôr, a teda vzniesol aj námietku premlčania.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania, zo Žiadosti o aktiváciu karty T-Mobile z 18.10.2007, z výpisu z účtu klienta z 8.10.2016, z Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len OP), zo žiadostí o zvýšenie úverového rámca, z návratiek, z výpisu z karty T-Mobile k 8.10.2016, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že dňa 18.10.2007 bola podpísaná žiadosť bankou (klientom dňa 15.10.2007) o aktiváciu karty T-mobile. Žalobca uvádzal, že so žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 18.10.2007 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Takáto zmluva k žalobe pripojená nebola, ani na výzvu súdu ju žalobca nepredložil. Ak má súd vychádzať z toho, že predmetná žiadosť je označovaná zmluvou, treba konštatovať v prvom rade, že je písaná tak miniatúrnym písmom, že celý text žiadosti nie je možné prečítať ani technickými prostriedkami. Súdu sa vôbec nepodarilo vylúštiť text pod článkom V. - úverové poistenie (poistenie schopnosti splácať), ani text pod článkom VI. - vyhlásenie klienta. Z tejto žiadosti sa dajú zistiť len údaje o klientke - žalovanej, rodné priezvisko jej matky, heslo, schválený úverový rámec 27000,- Sk a pevná mesačná splátka 900,- Sk. Na druhej strane žiadosti sa nachádzajú žalovanou nepodpísané OP, rovnako písané miniatúrnym, takmer vôbec nečitateľným písmom. V dolnej časti obsahujú nejaký cenník, poplatky za úkony, indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a akési ďalšie údaje. Aj keby tieto OP boli žalovanou podpísané, ale nie sú, aj keby ich súd považoval za súčasť žiadosti, zároveň konštatuje, že na ne vôbec neprihliada, ako keby tieto OP vôbec neboli, pretože nie je možné, aby sa s nimi vzhľadom už len na uvedenú miniatúrnosť písma žalovaná riadne oboznámila a ešte zrejme (to len súd usudzuje z iných prípadov, keďže v danom to prečítať nevie) aj vo vyhlásení klienta vyhlásila, že sa s týmito OP oboznámila.

10. Súd žiadal žalobcu zdokladovať úverový rámec 6900,- €, ktorý mal byť žalovanej podľa žaloby schválený, ale zo žiadneho listinného dôkazu predloženého v konaní nevyplýva. Žalobca na túto žiadosť súdu nereagoval. Naposledy schválený úverový rámec, ktorý mal súd preukázaný bol vo výške 6450,- € dňa 19.12.2011. Podľa tohto dokladu mala byť nová splátka 215,- €, malo ich byť 30, teda $30 \times 215 \text{ €} = 6450,- \text{ €}$. Vyčerpať mala žalovaná úver do 1.1.2012. Dole opäť miniatúrnym písmom na tomto doklade je ale uvedené, že počet splátok je 41, úrok 18% ročne, prvá až predposledná splátka je 215,- €, posledná splátka 206,03 €, celkové náklady spotrebiteľa 2356,03 €, celková čiastka na zaplatenie 8806,03 €. V každom prípade žalobca nepreukázal ani to, že schválený úverový rámec, ako uvádza v žalobe bol 6900,- €.

11. Podľa výpisu z karty T-Mobile k 8.10.2016 žalovaná poslednú splátku pred podaním žaloby uhradila dňa 10.7.2013 vo výške 230,- €. Následne si právny predchodca žalobcu vyúčtoval dňa 25.8.2013 náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, ďalej sankčné úroky, štandardné úroky, rôzne poplatky až do 30.9.2016 a dňa 14.12.2016 na základe zmluvy postúpil pohľadávku na súčasného žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej doručené nebolo, doručovalo sa do Spišských Vlách, hoci v tom čase mala bydlisko v Poprade (až od 9.5.2017 v Spišských Vlachoch), aj v žiadosti o aktiváciu karty mala uvedené bydlisko Poprad. Teda možno konštatovať, že oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej nebolo oznámené, ani oznamované.

12. Podľa §52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa §52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa §52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Je nesporné, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, právny predchodca žalobcu konal v rámci svojej obchodnej činnosti, žalovaná nie, vystupovala ako spotrebiteľ.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='71/1986 Zb.'&ucin-k-dni='18.10.2007'> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného dňa 18.10.2007, teda v čase podpísania žiadosti o aktiváciu karty T-Mobile, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

18. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4).

20. Podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa článku 3 ods.1, ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

22. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

23. Podľa ust § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

24. Spotrebiteľský vzťah medzi stranami sporu vznikol na základe predtlačenej, formulárovej, z dôvodu miniatúrneho písma nečitateľnej zmluvy a OP, v ktorej navyše absentujú jej obligatórne náležitosti.

Nemožno súhlasiť so žalobcom, že nebolo možné uviesť presnú RPMN, žalobca uvádzal len jej indikatívny výpočet.

25. Súd udáva, že uvedené ustanovenie zákona (§ 4ods.2) vyžaduje určenie RPMN podľa údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, a teda na základe údajov, ktoré sú tu v čase vzniku zmluvy bez ohľadu na to, že tieto údaje sa neskôr vplyvom čerpania a dopĺňania úveru zmenia. Navyiac na dokladoch predložených žalobcom je uvedený výpočet RPMN na tam uvedený modelový príklad poskytnutého revolvingového úveru (indikatívny výpočet RPMN), a teda pokiaľ veriteľ vie vypočítať RPMN pre revolving na základe príkladných údajov, potom zaiste musel byť schopný vypočítať RPMN aj pre konkrétny úverový rámec a za daných konkrétnych podmienok uvedených v zmluve. Nič mu potom nebránilo uviesť takýto výpočet aj priamo do zmluvy o úvere. V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú pritom známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, preto nemôže obstať ani tvrdenie, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom. Preto súd konštatuje, že ani táto náležitosť v zmluve nebola uvedená. Vzhľadom na to sa úver pre absenciu uvedených náležitostí považuje podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> za bezúročný a bez poplatkov, pričom už absencia čo i len jednej z týchto náležitostí spôsobuje tento následok.

26. Ako už je vyššie uvedené, žalovaná poslednú splátku úveru uhradila dňa 10.7.2013 vo výške 230,- €. Splátky mali byť uhrádzané pravidelne mesačne. Súd konštatuje, že žalobca zmluvu vypovedal a vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku dňa 4.12.2013 teda neplatne. Tu súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 9 a na § 565 Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523565'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Z vyššie uvedených časových hľadísk je evidentné, že žalobca zmluvu nevypovedal a nevyhlásil jej predčasnú splatnosť v lehote podľa citovaných zákonných ustanovení, keďže splátky boli mesačné.

30. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523101-110'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Ustanovenie § 101 upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou (kratšou či dlhšou) premlčacou dobou. Všeobecná premlčacia doba je ustanovená v dĺžke troch rokov. Vzhľadom na kogentný charakter ustanovení § 101 až 110 treba usúdiť, že zákonnú premlčaciu dobu nemožno jednostranne, ale ani dohodou medzi účastníkmi občianskoprávneho vzťahu predĺžiť ani skrátiť. Námietky premlčania sa ani nemožno vopred vzdať. Preto dohody, podľa ktorých by si subjekty týchto vzťahov dohodli dlhšiu alebo kratšiu premlčaciu dobu, než je zákonom ustanovená premlčacia doba, alebo by menili právne účinky premlčania alebo začiatok plynutia premlčacej doby ustanovený zákonom, alebo ktorou by sa dlžník vopred zaviazal, že neuplatní námietku premlčania, by boli vzhľadom na existujúcu úpravu neplatné (§ 39). Z praktického hľadiska má účinky predĺženia premlčacej doby len uznanie záväzku dlžníkom podľa § 110.

34. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda keď je actio nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil (napr. preto, že o svojom práve

nevedel, že mu vo vykonaní práva bránila určitá prekážka, akou je choroba, a pod.). Actio nata nastáva vo väčšine prípadov zročnosťou (splatnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Zročnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu.

35. Premlčacie doby majú spravidla objektivnú povahu; začínajú od určitej skutočnosti a sú nezávislé od vôle a vedomia dlžníka. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú premlčaciu dobu. Všeobecnú premlčaciu dobu ustanovuje zákon v dĺžke troch rokov. Občiansky zákonník súčasne ustanovuje objektivný začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektivne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata). Ide o objektivnú možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku, ako už súd uviedol. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba (actioni non natae non praescribitur). Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t.j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť (Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 496-498). Veriteľ môže už nasledujúci deň po vzniku dlhu vyvolať splatnosť dlhu a teda svoje právo aj vykonať.

36. Súd teda poukazuje na ustanovenia § 101 občianskeho zákonníka a napr. aj na judikát R 28/1984, podľa ktorého ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať. Teda prvá objektivná možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o plnenie požiadať. V danom prípade z podaného žalobného návrhu a priložených listinných dôkazov je zrejmé, že už v auguste 2013 si žalovaná svoje povinnosti riadne splácať úver neplnila, potom platila splátky až v priebehu súdneho konania. Žalobca listom zo 4.12.2013 žalovanej síce oznámil, vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa podľa neho mala pohľadávka zo zmluvy o úvere stať v celom rozsahu splatnou, avšak ako je uvedené, zosplatnenie nebolo platné a nesplnená splátka mala splatnosť v auguste 2013 v dôsledku čoho trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka uplynula v auguste 2016. Žaloba bola podaná súdu dňa 23.11.2016. Stalo sa tak teda po uplynutí premlčacej lehoty, pričom žalovaná zastúpená splnomocneným zástupcom vzniesla námietku premlčania.

37. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Zásadná otázka, ktorú je v konaní ohľadom žaloby potrebné riešiť je, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by mali byť nepochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifickú, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku. Súd

preto skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky podľa ustanovení § 92 ods.8 zák. č. 438/2001 Z. z. (ďalej len „Zákon o bankách“).

Citované ustanovenie charakterizujú nasledovné predpoklady:

1. Postupiteľnosť bankovej pohľadávky,
2. Predchádzajúca písomná výzva klientovi,
3. Omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní po doručení výzvy,
4. Postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní (splatné pohľadávky),
5. Postupiteľnosť aj tretej osobe,
6. Nevýžaduje sa súhlas klienta.

39. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané resp. v rozpore so zákonom), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Súčasne musí postupca preukázať, že bol postúpený zosplatený úver. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka. Takýto záver vyplýva aj z Rozsudku Krajského súdu Trenčín zo dňa 13.1.2016 sp. zn. 5Co/460/2015, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/750/2015. Žalobca nepreukázal, že právny predchodca (banka) zaslal žalovanému výzvu pred postúpením pohľadávky. Nepredloženie dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca neuniesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti, keďže základnou podmienkou konania je aktívna legitímácia žalobcu, žalobca nemá právo vystupovať v tomto konaní ako žalobca, keďže nepreukázal platne postúpenie pohľadávky. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 4.12.2013 ani Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2016 nemožno stotožňovať s výzvou na splnenie záväzku. Na podporu argumentov o neplatnosti postúpenia pohľadávky predložil Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017a citoval časť jeho odôvodnenia: „14. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržitú viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolaťelkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok). 18. Pri nutnosti vyslovenia práve uvedeného boli ďalšie otázky nastoľované dovolaním právne nevýznamnými či nanajvyš akademickými, ak neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok bez ochoty alebo schopnosti žalobkyne preukázať splnenie podmienky postúpenia reprezentovanej písomnou výzvou banky pred postúpením spôsobila nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na žalobkyňu a teda i nedostatok jej aktívnej legitímácie konštatovaný už nižšími súdmi. Osobe s takýmto deficitom samozrejme nemohlo prislúchať ani oprávnenie na vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti úveru a vzhľadom na už priblížené nazeranie na vec by do úvahy neprichádzalo ani odchýlenie sa účastníkov úverového vzťahu od úpravy celkom jednoznačnou pre jeden z nich.“ Čo presne je uvedené v OP o postúpení pohľadávky súd vedomosť nemá, nedokázal tieto OP pre malé písmo prečítať.

40. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda žalobu v časti, v ktorej nebola vzatá späť zamietol. Vzhľadom na uvedené okrem toho, že absentujú v „zmluve“ jej obligatorne náležitosti, obsahuje nekalé podmienky, nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky právnym predchodcom žalobcu, nedošlo ani k platnému postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu, absentuje teda jeho aktívna legitímácia v konaní a navyiac uplatnený nárok je aj premlčaný.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1, 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku. Úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden

rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).